

عنوان مقاله:

روابط بین زن و مرد و فرزندان با تاکید بر آثار درونی و بیرونی مدارا با رویکردی بر آموزه های دینی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های میان رشته ای زنان، دوره 3، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سکینه گنج خانلو - دانشجوی دکتری مطالعات زنان، گروه مطالعات زنان، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

مریم علیزاده - دکتری مدرسی معارف اسلامی و مدرس، گروه قرآن و متون اسلامی، دانشکده معارف اسلامی، دانشگاه تهران، تهران، ایران. (نویسنده مسئول).

خلاصه مقاله:

مدارا یکی از صفات برجسته انسانی است که خداوند این ویژگی را در قرآن به عنوان نعمت و رحمت الهی قلمداد فرمود مدارا به عنوان یک فضیلت والای اخلاقی که دارای اثری به سزا در حوزه ی اخلاق فردی و اجتماعی است از اصولی است که در بهبود و رشد روابط انسان با دیگران، تاثیر شگرفی داشته و رعایت آن برای آرامش عمومی جامعه ضروری است به همین مناسبت در این مقاله به روش توصیفی تحلیلی به بررسی روابط بین زن و مرد و فرزندان با تاکید بر آثار درونی و بیرونی مدارا با رویکردی بر آموزه های دینی پرداخته شده است. مدارا دارای نتایج درونی و بیرونی است، مدارا به عنوان فضیلت اخلاقی از جمله صفاتی است که آدمی را در دنیا و آخرت به مراتب بلند و درجات ارجمند می رساند و نقش بسیار سازنده ای در زندگی خانوادگی و اجتماعی انسان دارد زندگی پر از ناگواری هایی است که انسان با آن روبرو می شود اگر انسان بنا را بر مدارا کردن با مردم نگذارد و در مشکلات و ناهمواری ها، با دیگران به تندی و خشونت رفتار کند، هم به اعتبار اجتماعی و هم به سلامت دینی و اخلاقی خود لطمه خواهد زد.

کلمات کلیدی:

آثار، درونی، بیرونی، مدارا، زن و مرد، فرزندان، آموزه های دینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1570463>

